

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale Prokurator Aleksandry Sroczyńskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21.11.2016 r., 10.01., 6.02., 25.04. i 4.07.2017 r.

sprawy przeciwko

1) R. K. urodz. (...) w L.

syna S. i E. z d. Z.

oskarżonego o to, że nie wcześniej niż 23 lutego 2008 r. i nie później niż do 19 maja 2008 r. w L. wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej, tj. amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 40 gram w ten sposób, że zbył co najmniej dwukrotnie amfetaminę M. K. (1) do dalszego obrotu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.),

2) M. K. (1) urodz. (...) w N.

syna G. i M. z d. W.

oskarżonego o to, że nie wcześniej niż 23 lutego 2008 r. i nie później niż 19 maja 2008 r. w L. uczestniczył w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej, tj. amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 40 gram w ten sposób, że nabył co najmniej dwukrotnie amfetaminę od R. K. do dalszego obrotu,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.)

orzeka

I. Na mocy art. 4 § 1 k.k. stosuje wobec oskarżonych stan prawny obowiązujący przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i innych ustaw z dnia 1 kwietnia 2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678).

II. Uznaje oskarżonego R. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym czynu przyjmuje, że popełnił zarzucany mu czyn przed upływem pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, co stanowi przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzemieniu przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i innych ustaw z dnia 1 kwietnia 2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzemieniu przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i innych ustaw z dnia 1 kwietnia 2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678) w zw. z art. 64

§ 1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

III. Uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, stanowiącego przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzemieniu przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i innych ustaw z dnia 1 kwietnia 2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678) i za to na mocy art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (w brzemieniu przed wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i innych ustaw z dnia 1 kwietnia 2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678) wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy lat pozbawienia wolności oraz karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych.

IV. Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu M. K. (1) w punkcie III wyroku zalicza okres pozbawienia go wolności od dnia 3.06.2008 r. do dnia 5.06.2008 r.

V. Na mocy art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wskazanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 155, pod poz. 2 i 3.

VI. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 619 § 1 k.p.k. oraz art. 29 ust. 1 Ustawy prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 5.551 (pięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt jeden) złotych i 88 (osiemdziesiąt osiem) groszy, a na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) kwotę 2.996 (dwa tysiące dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć) złotych i 28 (dwadzieścia osiem) groszy, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

VII. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotu kosztów sądowych i przejmuje je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 64/16

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 10 lipca 2017 r.

Sąd, na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej, ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 13 listopada 2000 r., sygn. akt II K 150/00 oskarżony R. K. został uznany za winnego m.in. przestępstwa z art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd wymierzył mu za ten czyn karę 4 lat pozbawienia wolności, uznał go za winnego popełnienia innych przestępstw i wymierzył za te czyny kary jednostkowe, następnie orzekł karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony R. K. karę pozbawienia wolności w tej sprawie odbył w okresie 27 maja 1999 r. do 14 grudnia 2005 r.

Dowód:

- odpis wyroku (k. 355-358),

- obliczenie kary (k.1833).

Oskarżony R. K. w okresie od listopada 2007 r. do stycznia 2008 r. w miejscowości G. działając wspólnie i w porozumieniu z J. P. i R. G., brał udział w wytworzeniu amfetaminy w ilości 18 kilogramów. Wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 listopada 2009 r., sygn. akt II K 55/09 został uznany za winnego popełnienia tego czynu i skazany na karę 10 lat pozbawienia wolności oraz karę 200 stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość stawki dziennej na kwotę 50 zł.

Dowód:

- zeznania S. P. (k.311-317,510-511,1095),
- zeznania A. K. (k.329-330,532),
- odpis wyroku (k. 575-576).

W ramach udziału w produkcji amfetaminy doszło do konfliktu odnośnie należności dla oskarżonego R. K.. Miał obiecaną kwotę 10.000 złotych za udział w produkcji, lecz J. P. stwierdził, że to zbyt duża kwota i zaproponował mu w formie rozliczenia amfetaminę w ilości co najmniej 0,5 kg od za kwotę 2.600 złotych, po zakończeniu produkcji mieli się ostatecznie rozliczyć. Oskarżony R. K. otrzymaną od J. P. amfetaminę zmieszał z kreatyną i otrzymał co najmniej 1 kg „amfetaminy rynkowej”, postanowił sprzedawać ją osobom, które wyrażą na to ochotę, co miało mu zapewnić korzyści majątkowe.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k.15-19,28,42),
- zeznania S. P. (k.311-317,510-511,1095).

Oskarżony M. K. (1) do dnia 22 lutego 2008 r. odbywał karę pozbawienia wolności. Po opuszczeniu Zakładu Karnego oskarżony M. K. (1) dowiedział się, że oskarżony R. K. zajmował się handlem amfetaminą, zaproponował mu, iż będzie nabywał od niego amfetaminę w celu jej dalszej odsprzedaży. Oskarżony R. K. zgodził się i w okresie od dnia 23 lutego 2008 r. do dnia 19 maja 2008 r. udzielił M. K. (1) amfetaminę w ilości nie mniejszej niż 40 gram, w celu wprowadzenia jej do obrotu. R. K. zbył co najmniej dwukrotnie M. K. (1) amfetaminę w ilości co najmniej 40 gram, przy czym wiedział, że oskarżony M. K. (1) zamierzał ją odsprzedać innym osobom. Oskarżony M. K. (1) przyjmował amfetaminę w tzw. „komis” i rozliczał się z oskarżonym R. K. po jej wprowadzeniu do obrotu, przy czym cena amfetaminy została między nimi ustalona na kwotę 10 złotych za gram. Oskarżony M. K. (1) w tym okresie spotkał się z oskarżonym R. K. w L. w okolicach tzw. „starego kina” oraz co najmniej 3 razy w dniach 20 kwietnia 2008 r., 26 kwietnia 2008 r. i 10 maja 2008 r. w L. przy ul. (...). Podczas spotkania w dniu 26 kwietnia 2008 r. oskarżony M. K. (1) przekazał oskarżonemu R. K. pieniądze w kwocie 200 złotych za nabytą wcześniej amfetaminę i odebrał kolejną porcję amfetaminy w ilości co najmniej 20 gram.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k.15-19,28,42),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) (k.80-81),
- odtworzenie nagrania (k. 1616).

W dniu 19 maja 2008 r. oskarżony R. K. został zatrzymany przez funkcjonariuszy (...) Biura (...) K. w miejscowości B., gdy jechał samochodem marki P.. Okazało się, że oskarżony R. K. przewoził amfetaminę w ilości 105,49 grama netto. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 31 stycznia 2011 r., sygn. akt II K 1089/09 R. K. został uznany za winnego tego, że posiadał znaczną ilość ww. substancji psychotropowej, działając w warunkach powrotu do przestępczości i wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód:

- zeznania A. K. (k.329-330,532),
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k.15-19,28,42),

- protokół przeszukania (k.9-11),

- wyrok (k. 821-822).

Oskarżony R. K. podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k. 15-19). Przedstawił szczegóły swojego udziału w produkcji amfetaminy w G.. Stwierdził, że J. sprzedał mu 0,5 kg amfetaminy za 2.600 złotych, miało to być częściowe rozliczenie jego pracy przy suszeniu amfetaminy. Zmieszał amfetaminę otrzymaną od J. z kreatyną i otrzymał około 1 kg „amfetaminy rynkowej”, którą rozdzielił na porcje po 10 gram. Podał, iż w okresie od marca do maja 2008 r. sprzedał mężczyźnie o nazwisku (...), który mieszka na osiedlu (...) w L. około 40 gram amfetaminy w 4 transakcjach po 10 gram. Umawiał się z nim w rejonie ul. (...) w L.. Mężczyzna ten płacił mu 10 zł za 1 gram amfetaminy. Podczas przesłuchania w trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania odmówił składania wyjaśnień (k. 24). W trakcie kolejnego przesłuchania oskarżony ten przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k. 28). Podczas okazania zdjęć różnych mężczyzn oskarżony wyjaśnił, iż okazana mu na tablicy pogładowej nr 1 fotografa nr 11 (przedstawiająca oskarżonego M. K. (1) – k.38-39) przedstawia mężczyznę, którego znał od 2007 r., ale tylko jako (...). W trakcie kolejnego przesłuchania (k.42) wskazał, iż za każdym razem gdy sprzedawał amfetaminę G. i (...) uczestniczył w tym A. D., choć mógł być jakiś wyjątek. Amfetaminę tym osobom sprzedawał przy udziale A. D.. Podczas kolejnego przesłuchania zmienił swoje wcześniejsze wyjaśnienia i nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k. 117-120). Stwierdził, że pomówił M. K. (1) ps. (...) o to, że sprzedawał mu narkotyki pochodzące od J. P. i R. G.. Stwierdził, że miał znajomego A. D. (...), w listopadzie 2007 r. A. D. zaproponował mu udział w produkcji bimbru, pojechali razem na działkę wydzierżawioną przez A. i inne osoby w okolicy miejscowości G.. Stwierdził, że pomówił osoby wymienione w pierwszych wyjaśnieniach z powodu zdarzenia z 1997 r., kiedy został porwany i pobity, ponadto w marcu 1997 r. ktoś wysadził w powietrze jego samochód marki F. (...). W latach 2001-2003 odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w Ł., tam spotkał K. (...). K. przekazał mu „gryps”, w którym powiadomił go, że za zdarzeniami na jego szkodę z 1997 r. stali J. P. i R. G.. Postanowił się na nich zemścić i szukał ku temu sposobności. Po zatrzymaniu w dniu 19 maja 2008 r. pomówił J. P. i R. G. o współudział w produkcji amfetaminy. Ponadto pomówił M. K. (1) o nabywanie od niego amfetaminy, bo chciał skorzystać z nadzwyczajnego złagodzenia kary przewidzianego w art. 60 k.k. Ponadto w maju 2008 r. dowiedział się, że A. D. nie żył, a w czerwcu 2008 r. dowiedział się, że J. P. i R. G. nie mieli nic wspólnego z jego porwaniem, pobiciem, wysadzeniem samochodu i spalaniem domu.

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k. 246-247) przyznał się do posiadania narkotyków, nie przyznał się do udziału w obrocie nimi. Stwierdził, iż amfetaminę, która ujawniono w jego samochodzie wziętą z posesji A. D., ale nie wiedział skąd tą amfetaminę A. D. miał. Część tej amfetaminy chciał podrzucić R. G. by się zemścić. Podał, że nie znał M. K. (1), znał natomiast jego brata P. K.. Na (...) dowiedział się, że M. K. (1) wziął winę na siebie, bo nie chciał by jego brat P. K. poszedł siedzieć. Stwierdził, że M. K. (1) nie znał osobiście i po raz pierwszy widział go na rozprawie w Sądzie Okręgowym w P.. Stwierdził, że podczas przesłuchania przez prokuratora mówiąc o (...) wskazywał na P. K., któremu jednak nie dostarczał amfetaminy. Powiedział, że amfetaminę sprzedawał mu w styczniu i lutym ale nie wiedział, że wtedy P. K. odbywał karę pozbawienia wolności. Ponadto stwierdził, iż nie znał receptury ani sposobu produkcji amfetaminy i nie miał numeru telefonu do M. K. (1).

W trakcie pierwszej rozprawy przyznał się do posiadania amfetaminy, nie przyznał się natomiast do udziału w jej obrocie (k.506-509). Wyjaśnił, iż nie handlował amfetaminą, stwierdził, że wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym składał z powodu zemsty na R. G. i J. P.. Natomiast w protokole przesłuchania obok słowa (...) powinno być napisane „starszy”. Podał, iż nigdy nie uczestniczył w produkcji amfetaminy wspólnie z R. G. i J. P.. Amfetaminę, którą przy nim ujawniono miał od A. D., ten przekazał mu 400 gram amfetaminy, przechowywał ją w mieszkaniu w L. przy ul. (...), jednak nie sprzedawał jej. Odnośnie K. to znał tylko starszego K., nie znał natomiast oskarżonego M. K. (1). Na zdjęciach rozpoznał P. K. bo oskarżonego M. K. (1) nie znał. Dodatkowo wyjaśnił (k.531), że nigdy nie był na posesji na której produkowana była amfetamina, pokazywał mu ją tylko A. D. oraz nigdy nie sprzedawał P. K. narkotyków. Ponadto na kolejnym terminie rozprawy stwierdził, że wiedział o tym, że w tamtym okresie P. K. odbywał karę pozbawienia wolności (k. 819).

Podczas drugiej rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.1055-1058). Stwierdził, iż w swoich wcześniejszych wyjaśnieniach z 2008 r. nie pomówił M. K. (1) tylko „starszego K.” tj. P. K.. O tym że M. K. (1) był współoskarżonym w tej sprawie dowiedział się gdy otrzymał akt oskarżenia. Podał, że M. K. (1) poznał w Zakładzie Karnym, ale nie pamiętał kiedy. P. K. znał od paru lat, używał tylko jego pseudonim tj. (...). Stwierdził, iż nie zbywał żadnych narkotyków P. K. ani J. G.. Dodatkowo podczas kolejnego terminu rozprawy (k.1581) stwierdził, iż nie znał osobiście M. K. (1) i od samego początku tej sprawy cały czas twierdził, że w swoich zeznaniach podawał starszego (...) jako osobę, której rzekomo sprzedawał amfetaminę.

W trakcie obecnej rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.2239-222). Stwierdził, że został zatrzymany w 2008 r., ta sprawa to odłam sprawy, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w P.. Pomówił starszego K. i inne osoby, ale nic w jego pomówieniach się nie zgadzało. Gdy okazało się, że pomówiony P. K. w tym czasie „siedział”, pomówił M. K. (1). M. K. (1) faktycznie dzwonił do jego ówczesnej konkubiny, ale chciał wziąć od niej tapczan. Pomówił różne osoby, bo był przesłuchiwany i „musiał coś gadać”. Podał, że nie zajmował się handlem narkotykami, jego znajomy (...) był mu winien 1.200 złotych, zabrał mu 100 gram amfetaminy celem wyrównania rachunków. Nikomu nie sprzedawał narkotyków, został niesłusznie skazany za udział w ich produkcji. Złożył wyjaśnienia, w których pomówił R. G. i (...) (faktycznie J. P. – por. odpis wyroku z k. 575-576) z powodu zemsty, bo dowiedział się, że stali za jego porwaniem i spalaniem domu. Później dowiedział się, że nie była to prawda i odwołał te pomówienia. Podał, że narkotyki sprzedawał starszemu (...), ale była to nieprawda.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego w tej części, w której wskazał iż sprzedawał amfetaminę również M. K. (1). Wskazać należy, że oskarżony rozpoznał na zdjęciu M. K. (1) jako osobę której sprzedawał amfetaminę (k. 38-39). Wyjaśnienia oskarżonego R. K. w tej części są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej, niżej omówionej części wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) oraz protokołach odtworzenia płyt (k. 1485-1694). Należy wskazać, iż w tej części wyjaśnienia oskarżonego R. K. (k. 15-19 i k. 38-39) znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego M. K. (1) (k. 80-81 i k. 127-128). Niewątpliwie oskarżony R. K. został prawomocnie uznany za winnego udziału w produkcji 18 kilogramów amfetaminy wspólnie z J. P. i R. G. (odpis wyroku z k.575-576), a także posiadania ponad 100 gram amfetaminy (wyrok z k. 821-822). Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony ten mógł posiadać 0,5 kg amfetaminy w ramach rozliczeń związanych z udziałem w jej produkcji. Logicznym i zrozumiałym jest, że skoro oskarżony chciał uzyskać korzyści majątkowe to przystąpił do dystrybucji tej amfetaminy.

Nie zasługuje na wiarę pozostała część wyjaśnień oskarżonego R. K.. Ta część to nieudolne i nielogiczne odwoływanie przyznania się do udziału w produkcji amfetaminy i jej obrotu. Oskarżony tworzył kolejne wersje zdarzeń związane z motywami, które rzekomo skłoniły go do pomówienia innych osób, w tym M. K. (1). Należy zwrócić uwagę, że oskarżony powoływał się na osoby, które nie żyły i nie mogły zaprzeczyć jego słowom, jak K. (...) z M. i A. D.. Tymczasem A. D. zmarł w dniu 24.03.2008 r. (k.115). P. K. odbywał kary pozbawienia wolności w okresie od 9.01.2008 r. do 8.12.2010 r. (k.141-142). Nielogicznym byłoby zatem, żeby oskarżony wskazywał na P. K. jako współdziałającego w obrocie amfetaminą, skoro mógł on przedstawić jednoznaczny dowód, że tego nie mógł robić. Należy wskazać, że w okresie tym telefon nr (...) którym posługiwał się oskarżony R. K. znajdował się na podsłuchu i zostały zarejestrowane rozmowy prowadzone przez tego oskarżonego (k. 1485-1694). Z nagrania oznaczonego nazwą „sesja nr (...)” z dnia 26.04.2008 r., godz. 15.55 wynika (k.1616), że do oskarżonego R. K. zadzwonił oskarżony M. K. (1), M. K. (1) przyniósł R. K. pieniądze (za poprzednio udzieloną amfetaminę) i umówili się na spotkanie za godzinę.

Oskarżony M. K. (1) podczas postępowania przygotowawczego podczas pierwszego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k. 77-78). Stwierdził, że w okresie od dnia 3 grudnia 2004 r. do dnia 22 lutego 2008 r. przebywał w Zakładzie Karnym w P.. Kiedy opuścił Zakład Karny pomagał swojej matce, która była chora i nie miała pracy. Stwierdził, iż od wyjścia z Zakładu Karnego nie zajmował się handlem narkotykami. Zaprzeczył, by nabywał od oskarżonego R. K. amfetaminę. Podał, że nie znał takiej osoby. Stwierdził ponadto, iż mógł zostać pomyłony ze swoim bratem P. K., który zażywał narkotyki i w tamtym okresie przebywał w zakładzie karnym. Podczas kolejnego przesłuchania w trakcie posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony M. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił iż nabywał od (...) amfetaminę do

własnego użytku, nikomu jej nie dawał i zażywał ją sam. Podał, iż wziął od niego raz w marcu 10 może 20 „działek”, łącznie 20 gram amfetaminy, za co zapłacił 400 zł. Były w sumie 2 transakcje. Kupił aż 20 gram bo ta amfetamina była tania, wszystko wziął w ciągu miesiąca. Oskarżony M. K. (1) stwierdził iż (...) przyjeżdżał do niego na osiedle, a ktoś mu powiedział że on handluje narkotykami. Do (...) nie telefonował, spotkał go przypadkiem na osiedlu, do jednej transakcji doszło u niego pod blokiem, a do drugiej przy starym kinie w L. (k. 80-81). Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym (k.127-128) oskarżony M. K. (1) ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia wskazując iż oskarżonego R. K. spotkał przypadkowo na swoim osiedlu w lutym lub marcu 2008 r. Ktoś z jego znajomych powiedział mu, że on przyjeżdża na jego osiedle i sprzedaje narkotyki. Dwukrotnie kupił od oskarżonego R. K. amfetaminę w okolicznościach jakie opisał na przesłuchaniu w Sądzie. Środki te kupił na własne potrzeby i zażywał je w okresie luty - marzec 2008 r. Stwierdził ponadto iż nie znał A. D. i nie wie co się z nim dzieje oraz że w Zakładzie Karnym w P. przebywał w okresie od grudnia 2006 r. do lutego 2008 r. Podczas kolejnego przesłuchania (k. 281) stwierdził, iż przyznał się do zarzucanego mu czynu bo nie chciał siedzieć w więzieniu. Nie miał kontaktów telefonicznych z oskarżonym R. K. i w okresie objętym zarzutem od nikogo nie nabywał narkotyków. W trakcie pierwszej rozprawy (k. 509-510) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Stwierdził, iż przyznał się do popełnienia tego czynu by nie trafić do aresztu, gdyż miał ciężką sytuację rodzinną związaną z chorobą matki. Pseudonim (...) znał z opowiadań policjantów z CBS, ale nie pamiętał dlaczego na posiedzeniu aresztowym wymienił ten pseudonim. Podczas drugiej rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił (k.1093-1095), iż oskarżonego R. K. poznał w Sądzie na sali rozpraw. Wcześniej go nie znał. Podał, że przychodził na ulicę (...) w L. do swojej ciotki M. K. (2). Gdy przebywał na ulicy (...) to nie spotykał oskarżonego R. K. i nigdy nie kontaktował się z nim telefonicznie. Kontaktował się telefonicznie z L. Ś.. Wskazał ponadto, że znał ksywkę (...) bo go policjanci odpowiednio pokierowali, to oni mówili (...). Przyznał się do tego czynu dlatego, bo wiedział, że jak się przyzna, to nie będzie obawy matactwa i Sąd nie zastosuje aresztu, a nie chciał matki zostawić samej. Stwierdził, iż posługiwał się w latach 2008-2009 pseudonimem (...), zaś kwotę za którą nabył narkotyki wymyślił. W trakcie obecnej rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k.2242-2243). Podał, że w 2008 r. wyszedł z Zakładu Karnego na przerwę w karze, zajmował się chorą matką, został zatrzymany. Był pewny, że jak się nie przyzna, to pójdzie siedzieć. Przyznał się, bo chciał zostać przy matce. Wymyślił całą historię, panowie z CBS podali mu pseudonim (...) i podał historię pasującą do zarzutu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. K. (1) złożonym w postępowaniu przygotowawczym podczas przesłuchania zarejestrowanego na k. 80-81 i k. 127 -128, w części, w której przyznał się do nabycia nie mniej niż 40 gram amfetaminy od R. K.. Ta część jego wyjaśnień jest bowiem logiczna, rzeczowa i znajduje potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego R. K. i w zapisie rozmów telefonicznych na płycie CD (k. 1483), w tym zwłaszcza sesji nr (...) (zapis na k. 1616). Wskazać należy, że oskarżony M. K. (1) nie mógł podawać szczegółów nabycia amfetaminy od R. K. zgodnych z wiarygodną częścią jego wyjaśnień (por. k. 19 i 80-81) co do ilości, ceny, rodzaju substancji psychotropowej, miejsca sprzedaży, gdyby faktycznie nie kupował od niego owej amfetaminy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. K. (1), w części w której podał, że w okresie objętym zarzutem aktu oskarżenia nie znał oskarżonego R. K., nigdy nie nabywał od niego amfetaminy, a także co do tego, że co najmniej 40 gram amfetaminy nabył na własne potrzeby. Ta część wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) jest sprzeczna z wiarygodną częścią jego wyjaśnień, nielogiczna i sprzeczna z wiarygodną częścią wyjaśnień oskarżonego R. K. oraz zapisem rozmów telefonicznych na płycie CD (k. 1483), w tym zwłaszcza sesji nr (...) (zapis na k. 1616).

S. P. zeznał podczas pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego (k.311-317), iż w marcu 2008 r. wynajął pomieszczenie gospodarcze w miejscowości (...). Najemcami byli dwaj mężczyźni, przywieźli na działkę beczki i kanistry, po pewnym czasie dołączył do nich trzeci mężczyzna. W pomieszczeniu uruchomili produkcję, twierdzili, że chcieli wytrącić platynę z katalizatorów. Po około trzech tygodniach zorientował się, że mężczyźni ci wytwarzali jakieś środki odurzające. Nakazał im się wyprowadzić. Podczas okazania zdjęć mężczyźni rozpoznali oskarżonego R. K., który przebywał na jego działce od listopada do 10 grudnia (k. 325-326). Podczas pierwszej rozprawy zeznał (k.510), iż sprawa dotyczyła produkcji narkotyków na jego działce, którą wynajął. Wynajmującymi byli trzej mężczyźni, którzy

zgłosili się po ogłoszeniu w prasie. W trakcie kolejnej rozprawy zeznał (k. 1095-1096), że nie pamiętał zdarzenia, potwierdził wcześniejsze zeznania.

Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w treści prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. w sprawie II K 55/09 (k.575-576).

Świadek T. S. zeznał w toku sprawy II K 55/09 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w P. (k.555v-557), iż jako funkcjonariusz CBS brał udział w czynności przesłuchania wówczas podejrzanego R. K.. Nie był osobą przesłuchującą podejrzanego, lecz towarzyszył policjantowi, który przeprowadzał tę czynność. Podejrzanym składał wyjaśnienia i odpowiadał na pytania. Protokół z przesłuchania był sporządzony zgodnie z jego faktycznym przebiegiem. Podczas pierwszej rozprawy zeznał (k.614-615), iż uczestniczył w zatrzymaniu R. K., nie pamiętał czy wykonywał jakieś inne czynności z jego udziałem. Prawdopodobnie był obecny przy jego przesłuchaniu. Podał, że jego praktyczna wiedza odnośnie produkcji narkotyków pochodzi od przesłuchiowanych osób, które uczestniczyły w takiej działalności. Podejrzanym podawał szczegóły takiej produkcji, które nie były mu znane, relacja podejrzanego była zatem swobodna i dobrowolna.

Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w treści prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. w sprawie II K 55/09 (k.575-576). Należy zwrócić uwagę, że faktycznie świadek był funkcjonariuszem (...) Biura (...), a R. K. podawał podczas pierwszego przesłuchania okoliczności produkcji amfetaminy, które były znane tylko osobom, które uczestniczyły w takiej produkcji (por. k. 16-18).

Świadek J. G. zeznał podczas pierwszej rozprawy (k.798-799), iż kiedyś był podejrzanym o udział w handlu narkotykami, ale umorzono wobec niego postępowanie. K. znał jako sąsiada, nie znał K.. Nie zajmował się w tamtym okresie obrotem środkami odurzającymi. Podczas poprzedniej rozprawy zaprzeczył by znał R. K., nie utrzymywał z nim kontaktów osobistych. (k.1217).

Zeznania te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż zarzuty wobec oskarżonych nie mają bezpośredniego związku z tym czy w obrocie środkami odurzającymi uczestniczył również J. G.. Postępowanie wobec J. G. zostało prawomocnie umorzone (k.542-547), co nie ma bezpośredniego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Świadek A. K. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k. 329-330), iż był funkcjonariuszem (...) Biura (...) KGP. W drugiej połowie maja 2008 r. wraz z innymi policjantami brał udział w czynnościach zmierzających do zatrzymania R. K.. Podejrzanym został zatrzymany w miejscowości B., gdy jechał samochodem marki P.. W samochodzie tym został ujawniony słoik z zawartością torebek foliowych z zapieciem strunowym, w których znajdował się proszek białego koloru. Oskarżony R. K. w rozmowie z nim przyznał iż była to amfetamina wyprodukowana w lutym 2008 r., podał kto brał udział w tej produkcji. Ponadto podejrzanym wskazał im nieruchomości, w której produkował amfetaminę. Faktycznie na wskazanej przez niego działce ujawniono szkło laboratoryjne, odczynniki chemiczne i inne przyrządy służące do produkcji amfetaminy. Podczas poprzedniej rozprawy zeznał (k.532), że w samochodzie K. ujawnili amfetaminę, a K. wskazał gdzie ją produkował. Podejrzanym złożył dobrowolnie wyjaśnienia, a później zmienił ich treść.

Zeznania te zasługują na wiarę, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w treści prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. w sprawie II K 55/09 (k.575-576) oraz protokole przeszukania (k.9-11).

Świadek M. K. (2) zeznała (k. 1295), że oskarżonego M. K. (1) znała od około 1994 r., bo była żoną brata jego ojca. Znała również L. Ś. i oskarżonego R. K., gdyż do 2003 r. była sąsiadką L. Ś. w L. na ulicy (...). W ich mieszkaniu odwiedzali ich M. i P. K.. Nie wiedziała czy oskarżony M. K. (1) i jego brat P. K. znali oskarżonego R. K..

Zeznania tego świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż świadek nie posiadała istotnych wiadomości w sprawie.

Świadek R. G. zeznał podczas pierwszego przesłuchania (k. 655), że znał oskarżonego R. K. od dłuższego czasu, chociaż nie utrzymywali kontaktów. Nic nie wiedział na temat wprowadzania do obrotu amfetaminy przez oskarżonego R. K..

Stwierdził, że w listopadzie i grudniu 2008 r. nie proponował oskarżonemu R. K. udziału w produkcji amfetaminy i nie wie na temat żeby dostał on jakąś amfetaminę w związku z udziałem w jej produkcji lub suszeniu. Nie wie nic w tej sprawie, by J. P. dał oskarżonemu R. K. jakiegokolwiek narkotyki. Podczas kolejnego przesłuchania (k.1217) zeznał, iż znał oskarżonego R. K. od dłuższego czasu, ale nie znał oskarżonego M. K. (1). W trakcie obecnej rozprawy zeznał (k.2270), że był skazany wraz z R. K. w P., odnośnie tej sprawy nic nie wie. Spośród osób związanych z niniejszą sprawą zna tylko R. K..

Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka, gdyż są sprzeczne z wiarygodną częścią wyjaśnień R. K. i treścią prawomocnego wyroku (k.575-576).

J. P. zeznał w trakcie pierwszej rozprawy (k.697-698), że nie zna oskarżonego M. K. (1), zna natomiast oskarżonego R. K.. Od R. K. dowiedział się, że zatrzymała go Policja, przesłuchanie rozpoczęło się o godzinie 0.55 i trwało do godziny 5.00. K. był pod wpływem narkotyków podczas tego przesłuchania, ponadto maltretowali go i wymusili, by podpisał, to co przygotowali. Nie miał ponadto okularów i nie mógł przeczytać protokołu. Nie wie skąd K. mógł mieć narkotyki, nie przekazywał mu żadnych narkotyków, nie wie czy przekazał mu je R. G.. Oskarżony R. K. nie uczestniczył w żadnej produkcji narkotyków, on i R. G. również nie. Podczas drugiej rozprawy zeznał (k.1254), że nie miał nic do dodania, poza tym co już zeznał. Nie miał w ostatnim czasie kontaktów z R. K.. Był skazany przez Sąd Okręgowy w P., nawet mimo tego, że R. K. odwołał swoje wyjaśnienia, które go obciążały. Podczas obecnej rozprawy zeznał (k.2269-2270), że nie pamiętał kiedy poznał R. K., nie przekazywał mu żadnych narkotyków, odsiaduje karę za czyn, którego się nie dopuścił.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka, gdyż są sprzeczne z wiarygodną częścią wyjaśnień R. K. i treścią prawomocnego wyroku (k.575-576).

Świadek P. K. zeznał podczas przesłuchania w toku sprawy II K 55/09 Sądu Okręgowego w P. (k. 558v-559), że nie zna oskarżonego R. K.. Od stycznia 2008 r. odbywa karę pozbawienia wolności. Jego brat M. K. (1) wiedział, że zażywał narkotyki, ale mu ich nie zabierał. Nie kupował narkotyków od R. K.. Podczas pierwszej rozprawy zeznał (k.615-616), że nic nie wie na temat, tego by jego brat M. K. (1) posiadał narkotyki i znał się z R. K.. Nie wie skąd R. K. go zna. Często zdarzało się, że osoby postronne myliły go z bratem M.. W toku drugiej rozprawy zeznał (k.1217-1218), że nie znał R. K., M. K. (2) to jego ciotka. Odbywał karę pozbawienia wolności od dnia 9 stycznia 2008 r. do dnia 19 maja 2011 r., w tym czasie nie korzystał z przerw w karze. Ma 188 cm wzrostu, brat M. jest niższy o około 10 cm. W życiu prywatnym zdarzają się sytuacje, gdy ktoś myli go z bratem M.. Podczas obecnej rozprawy zeznał (k.2423-2424), iż nie znał R. K., nie nabywał od niego amfetaminy. Brat M. jest do niego podobny, zdarza się, że był mylony z bratem M., bo są do siebie podobni.

Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka, gdyż są nielogiczne odnośnie możliwości pomylenia P. K. z oskarżonym M. K. (1). Należy zwrócić uwagę, że w okresie od dnia 9.01.2008 r. do dnia 8.12.2010 r. P. K. był pozbawiony wolności (k.141-142) i nie mógł uczestniczyć w obrocie amfetaminą w L.. Ponadto z nagrania oznaczonego nazwą „sesja nr (...)” z dnia 26.04.2008 r., godz. 15.55 (k.1616) wynika, że do oskarżonego R. K. zadzwonił oskarżony M. K. (1) i umówili się na spotkanie za godzinę.

Świadek K. P. zeznał (k. 1348-1349), iż poznał oskarżonego R. K. na spacerniaku AŚ W. B. w roku 2013 r. Podczas rozmowy okazało się iż znali D., od którego kupował amfetaminę, natomiast oskarżony R. K. prosił go, by zeznał o tym. Nie zna M. K. (1), J. G. ani (...) z G..

Zeznania tego świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie miał żadnych istotnych wiadomości w sprawie.

Świadek L. Ś. zeznała (k.2304), że wie, iż niniejsza sprawa długo się ciągnie, ale nie wie o co w niej chodzi. Była konkubina oskarżonego R. K., który handlował spirytusem. Czasami przychodził do niej M. K. (1), R. K. rzadko bywał w domu, nie wie czy mieli jakieś wspólne interesy. Nie wiedziała, że R. K. zajmował się produkcją środków odurzających. Wydaje się jej, że M. K. (1) dzwonił do R. K. w sprawie spirytusu lub papierosów, którymi handlował. Przypomina

sobie sytuację, gdy M. K. (1) oczekiwał na R. K., chodziło wówczas o wersalkę, którą miała mu dać, a R. K. miał pomóc w jej załadunku.

Zeznania te nie zasługują na wiarę, gdyż są nielogiczne i nierzeczowe oraz pozostają w sprzeczności z wiarygodną częścią wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) oraz treścią nagrania oznaczonego nazwą „sesja nr (...)” z dnia 26.04.2008 r., godz. 15.55 (k.1616), z którego wynika, że do oskarżonego R. K. zadzwonił oskarżony M. K. (1) i umówili się na spotkanie za godzinę. Świadek jest byłą konkubiną oskarżonego R. K. i matką dwojga jego dzieci, miała zatem osobisty interes by pomóc mu uniknąć odpowiedzialności karnej.

Opinie sądowo-psychiatryczne (k. 258-262, 338-339) są jasne i pełne, zostały sporządzone przez specjalistów z dziedziny zdrowia psychicznego i jego zaburzeń. Z tych powodów zostały uznane za podstawę ustalenia stanu faktycznego.

Sporządzone w toku postępowania dokumenty wymienione na k. 2424-2425 zostały sporządzone przez powołane do tego osoby, były sporządzone bezstronnie i obiektywnie, nie były kwestionowane przez strony, stąd stały się podstawą ustalenia stanu faktycznego.

Ustalony stan faktyczny stanowi spójną, logicznie uzasadnioną całość. Poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności czynów przypisanych oskarżonym nie mogą budzić wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zwrócić uwagę należy, że niniejsza sprawa jest następstwem wyprodukowania przez oskarżonego R. K. i inne osoby 18 kilogramów amfetaminy. R. K. został prawomocnie skazany za ten czyn na kary 10 lat pozbawienia wolności i 200 stawek dziennych grzywny (por. odpis wyroku z k. 575-576). Oskarżony R. K. miał zostać rozliczony za udział w produkcji tej amfetaminy, poprzez przekazanie mu kwoty 10.000 złotych, ale powstał konflikt między osobami uczestniczącymi w produkcji amfetaminy i otrzymał on około 0,5 kg amfetaminy za kwotę 2.600 złotych, czyli w cenie 5,20 złotych za gram. Miało to być częściowe rozliczenie jego należności.

Oskarżony R. K. postanowił wykorzystać okazję do wzbogacenia się i do uzyskanej amfetaminy dodał kreatyny, otrzymując około 1g „amfetaminy rynkowej”, którą zamierzał sprzedawać po 10 złotych za gram. Oznacza to, że po sprzedaży całości amfetaminy w założonej cenie zarobiłby 7.400 złotych, od tej kwoty należałoby odjąć koszty związane z zakupem kreatyny, torebek i ewentualnie obniżenia ceny przy zakupie amfetaminy przez konkretnych nabywców. Uwzględniając koszty „działalności” zarobek kwoty 7.000 złotych jest niewątpliwie niemałą kwotą, zwłaszcza gdyby oskarżony mógł sprzedawać ww. substancję psychotropową w ilościach „hurtowych”, co przyspieszyłoby finalizację tej czynności. Oskarżony R. K. w okresie od 23 lutego 2008 r. i nie później niż do 19 maja 2008 r. wprowadził do obrotu amfetaminę w ilości nie mniejszej niż 40 gram w ten sposób, że zbył co najmniej dwukrotnie amfetaminę oskarżonemu M. K. (1) do dalszego obrotu. Ilość sprzedawanej substancji psychotropowej świadczy o tym, że miała być przeznaczona do dalszego obrotu, gdyż nikt nie kupuje amfetaminy w ilości wystarczającej na zabezpieczenie używania jej przez ponad miesiąc (uwzględniając, że każdego dnia przyjmowałaby po 1 gramie amfetaminy).

Pojęcie uczestniczenia w obrocie środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi, o jakim mowa w art. 56 ust. 1 ustawy z 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie - np. magazynowanie środków czy też udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 09 lutego 2011 r. V KK 288/10, LEX nr 783117). Jeżeli przedmiotem czynności wykonawczej przestępstw określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 ze zm.) jest taka ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych, która mogłaby jednorazowo zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób uzależnionych, to jest to „znaczną ilość” w rozumieniu tej ustawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r. I

KZP 10/09 OSNKW 2009/10/84). Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżony R. K. dopuścił się popełnienia przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Należy podzielić pogląd Prokuratury, że oskarżony R. K. czynu tego dopuścił się przed upływem pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Był bowiem karany za umyślne przestępstwo podobne, czyli z art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za co wyrokiem Sądu Rejonowego w Pułtusku z dnia 13 listopada 2000 r., sygn. akt II K 150/00 wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności (odpis wyroku z k. 355-358). Następnie orzeczoną karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oskarżony R. K. odbył w okresie 27 maja 1999 r. do 14 grudnia 2005 r. (obliczenie kary z k.1833). Niewątpliwie zatem działanie oskarżonego R. K. powinno być zakwalifikowane w warunkach powrotu do przestępczości określonego w art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony M. K. (1) uczestniczył w obrocie amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 40 gram w ten sposób, że nabył co najmniej dwukrotnie amfetaminę od R. K. z zamiarem wprowadzenia jej do dalszego obrotu. Z wyżej omówionych powodów wyczerpuje to znamiona występku określonego w art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Należy zwrócić uwagę, że przypisane oskarżonym przestępstwa popełnione zostały ponad 9 lat temu, od tego czasu wielokrotnie ulegał zmianie stan prawny dotyczący Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jak i Kodeks Karny. Należy rozważyć czy liczne nowelizacje wskazują na konieczność zastosowania art. 4 § 1 k.k. i przyjęcia, która ustawa była względniejsza wobec oskarżonych. Niewątpliwie najdalej idącą zmianą Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii była dokonana ustawą z dnia 1 kwietnia 2011 r., obowiązującą od dnia 9 grudnia 2011 r. (Dz. U. Nr 117, poz. 678), która zaostrzyła kary pozbawienia wolności z dotychczasowych w granicach od 1 roku do 10 lat na od 2 do 12 lat pozbawienia wolności. Zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. w powyższej sprawie ma zastosowanie jako względniejszy dla oskarżonych R. K. i M. K. (1) przepis art. 56 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179 , poz. 1485 ze zm.) w brzmieniu przed nowelizacją która obowiązuje od 9 grudnia 2011 r.

Niewątpliwą stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonych R. K. i M. K. (1) był znaczny, gdyż wprowadzili do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej, umożliwili przez to dostęp do amfetaminy wielu osobom, a motywem ich działania była chęć uzyskania korzyści majątkowych. Należy jednak zwrócić uwagę, że oskarżony R. K. posiadał amfetaminę w ramach udziału w jej produkcji, a za tą produkcję został już surowo ukarany karą 10 lat pozbawienia wolności. Możliwe było prowadzenie tej sprawy wspólnie z wcześniejszą, zakończoną wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 listopada 2009 r., wówczas możliwym byłoby orzeczenie kary łącznej, która zapewne uwzględniałaby choć częściową absorpcję kar.

Stopień winy oskarżonych jest niewątpliwie znaczny, odnośnie oskarżonego R. K. odpowiednio wyższy, ze względu na to, że był inicjatorem przestępczego zachowania.

Oskarżony R. K. ma 68 lat, zdobył wykształcenie zawodowe, zawód ślusarza, jest rozwodnikiem, ma na utrzymaniu syna w wieku 18 lat, na wolności pracował dorywczo i zarabiał do 4.000 złotych miesięcznie (oświadczenie z k.2238), był 10 razy karany, w tym 3 razy za przestępstwa podobne (k.2412).

Oskarżony M. K. (1) ma 33 lata, jest żonaty, ma na utrzymaniu syna w wieku 5 lat, zdobył wykształcenie zawodowe, zawód mechanika samochodowego, odbywa karę pozbawienia wolności do lutego 2019 r., na wolności pracował dorywczo i zarabiał około 2.500 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 2238), był 10 razy karany, w tym 3 razy za przestępstwa podobne (k.2415).

Uwzględniając wyżej omówiony stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, a także warunki i właściwości osobiste oskarżonych uznać należy, że karą adekwatną, dostosowaną do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego R. K. oraz zdolną przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości powinna być wobec niego kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z wolą ustawodawcy orzeczono również karę grzywny, kara 50

stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i okoliczności czynu. Uwzględniając, że obecnie oskarżony nie ma dochodów, Sąd określił wysokość stawki dziennej na minimalnej wysokości.

Karą adekwatną, sprawiedliwą i dostosowaną do stopnia społecznej szkodliwości i winy oskarżonego M. K. (1) oraz zdolną przekonać go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości powinna być wobec niego kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Zgodnie z wolą ustawodawcy orzeczono również karę grzywny, kara 40 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i okoliczności czynu. Uwzględniając, że obecnie oskarżony nie ma dochodów, Sąd określił wysokość stawki dziennej na minimalnej wysokości.

Biorąc pod uwagę, że w czasie popełnienia przypisanych oskarżonym przestępstw obowiązywała treść art. 69 § 1 k.k. pozwalająca na warunkowe zawieszenie wykonania kary do 2 lat pozbawienia wolności należy rozważyć taką możliwość, gdyż zgodnie z treścią art. 4 § 1 k.k. Sąd stosuje stan prawny obowiązujący w dniu 9 grudnia 2011 r. W dniu 1 lipca 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 20.02.2015 r. o zmianie Kodeksu Karnego i innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), która zmieniła na znacznie surowsze zasady warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż poprzednio można było zawiesić wykonanie kary do 2 lat pozbawienia wolności, bez wymogu niekaralności na karę pozbawienia wolności, przy ogólnym warunku, że właściwości i warunki osobiste sprawcy świadczą o uzasadnionym przypuszczeniu, że sprawca nie popełni więcej przestępstwa. Jednak ten warunek wobec oskarżonych nie jest spełniony, gdyż jak wynika z kart karnych (k.2412, 2415) byli oni karani wielokrotnie karani, a R. K. odbył karę 4 lat pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Świadczy to o tym, że oskarżeni nie zasługują na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy.

Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, których nie można nikomu wydać, gdyż jest to substancja psychotropowa. Na poczet kary pozbawienia wolności wymierzonej M. K. (1) zaliczono okres zatrzymania.

Na rzecz obrońców z urzędu Sąd przyznał koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, wliczając również koszty związane z udziałem w poprzednich sprawach, zakończonych uchylonymi do ponownego rozpoznania wyrokami.

Oskarżeni odbywają kary pozbawienia wolności, w razie uprawomocnienia się wyroku będą przebywać nadal w Zakładzie Karnym, nie mają swego majątku i nie będą mogli zatem zwrócić kosztów sądowych. Uwzględniając powyższe Sąd zwolnił ich z obowiązku tych kosztów sądowych i przejął je na rzecz Skarbu Państwa.